

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2004/8/EY,

annettu 11 päivänä helmikuuta 2004,

hyötylämmön tarpeeseen perustuvan sähkön ja lämmön yhteistuotannon edistämisestä sisämarkkinoilla ja direktiivin 92/42/ETY muuttamisesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 175 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽³⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽⁴⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Sähkön ja lämmön yhteistuotannon mahdollisuuksia energiansäästökeinona ei tällä hetkellä täysin hyödynnetä yhteisössä. Hyötylämmön tarpeeseen perustuva tehokas yhteistuotanto on yhteisön painopiste, kun otetaan huomioon yhteistuotannon mahdolliset edut primäärienergian säästössä, verkkohävikin välttämiseksi ja päästöjen, etenkin kasvihuonekaasupäästöjen, vähentämisessä. Lisäksi yhteistuotannolla saatavan energian tehokas käyttö voi edistää energiansaannin varmuutta ja Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden kilpailukykyä. Sen vuoksi on tarpeen varmistaa, että näitä mahdollisuuksia hyödynnetään entistä paremmin energian sisämarkkinoilla.
- (2) Sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2003/54/EY ⁽⁵⁾ vahvistetaan sähkön tuotantoa, siirtoa, jakelua ja toimitusta sähkön sisämarkkinoilla koskevat yhteiset säännöt. Tältä osin yhteistuotannon kehittäminen edistää kilpailua myös uusien markkinatoimijoiden osalta.
- (3) ”Energiahuoltostrategia Euroopassa” -nimisessä vihreässä kirjassa todetaan Euroopan unionin olevan hyvin riippuvainen sen alueen ulkopuolisesta energiatarjonnasta, joka täyttää tällä hetkellä 50 prosenttia tarpeesta, ja kyseisen

osuuden odotetaan nousevan 70 prosenttiin vuoteen 2030 mennessä, jos nykyinen suuntaus pysyy ennallaan. Tuontiriippuvuus ja tuontienergian osuuden kasvu lisäävät energiansaannin keskeytymis- tai vaikeutumiseriskiä. Ei pitäisi kuitenkaan ajatella, että huoltovarmuudessa olisi kyse pelkästään tuontiriippuvuuden vähentämisestä ja kotimaisen tuotannon edistämisestä. Huoltovarmuus edellyttää useita erilaisia toimenpiteitä, joiden tavoitteena on muun muassa monipuolistaa energianlähteitä ja teknologioita ja parantaa kansainvälisiä suhteita. Lisäksi vihreässä kirjassa painotetaan, että energiahuolto on olennaisen tärkeää tulevan kestävän kehityksen kannalta. Vihreässä kirjassa päädytään siihen, että energian kysynnän vähentämiseen tähtäävien uusien toimenpiteiden käyttöönotto on olennaisen tärkeää sekä tuontiriippuvuuden vähentämisen että kasvihuonekaasupäästöjen rajoittamisen kannalta. Euroopan parlamentti vaatii vihreästä kirjasta 15 päivänä marraskuuta 2001 antamassaan päätöslauselmassa ⁽⁶⁾ kannustimien luomista siirtymiselle tehokkaisiin energiantuotantolaitoksiin, mukaan lukien laitokset, jotka perustuvat sähkön ja lämmön yhteistuotantoon.

- (4) Göteborgissa 15 ja 16 päivänä kesäkuuta 2001 kokoon-tuneelle Eurooppa-neuvostolle esitetystä komission tiedonannosta ”Kestävä kehitys Euroopassa paremman maailman vuoksi: Kestävä kehitys koskeva Euroopan unionin strategia” yksilöitiin ilmastonmuutos yhdeksi kestävän kehityksen merkittävimmistä esteistä ja painotettiin tarvetta lisätä puhtaan energian käyttöä ja ryhtyä selkeisiin toimiin energian kysynnän vähentämiseksi.
- (5) Primäärienergian säästämiseksi tarkoitettujen sähkön ja lämmön yhteistuotannon lisääntyneen käyttö voisi olla tärkeä osa sitä toimenpidepakettia, joka on tarpeen ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien puitesopimuksen Kioton pöytäkirjan noudattamiseksi, ja myös myöhempien sitoumusten täyttämiseksi tarvittavia poliittisia toimenpiteitä. Eurooppalaisen ilmastonmuutosohjelman ensimmäisen vaiheen toteuttamisesta antamassaan tiedonannossa komissio yksilöi sähkön ja lämmön yhteistuotannon yhdeksi niistä toimenpiteistä, joita tarvitaan energia-alan kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi, ja ilmoitti aikeestaan esittää vuonna 2002 ehdotus direktiiviksi sähkön ja lämmön yhteistuotannon edistämisestä.
- (6) Euroopan parlamentti pitää komission tiedonannosta eurooppalaisen ilmastonmuutosohjelman ensimmäisen vaiheen toteuttamisesta 25 päivänä syyskuuta 2002 antamassaan päätöslauselmassa ⁽⁷⁾ myönteisenä ajatusta, että tehdään ehdotus yhteisön toimien tehostamisesta sähkön ja lämmön yhteistuotannon edistämiseksi, ja vaatii yhteistuotannon edistämistä koskevan direktiivin pikaista hyväksymistä.

⁽¹⁾ EYVL C 291 E, 26.11.2002, s. 182.

⁽²⁾ EUVL C 95, 23.4.2003, s. 12.

⁽³⁾ EUVL C 244, 10.10.2003, s. 1.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 13. toukokuuta 2003 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 8. syyskuuta 2003 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä) ja Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 18. joulukuuta 2003 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽⁵⁾ EUVL L 176, 15.7.2003, s. 37.

⁽⁶⁾ EYVL C 140 E, 13.6.2002, s. 543.

⁽⁷⁾ EUVL C 273 E, 14.11.2003, s. 172.

- (7) Sähkön ja lämmön yhteistuotannon tärkeys tunnustettiin myös neuvoston 18 päivänä joulukuuta 1997 antamassa päätöslauselmassa ⁽¹⁾ ja Euroopan parlamentin 15 päivänä toukokuuta 1998 antamassa päätöslauselmassa ⁽²⁾ yhteisön strategiasta yhdistetyn lämmön ja sähkön tuotannon edistämiseksi.
- (8) Neuvosto hyväksyi 30 päivänä toukokuuta 2000 ja 5 päivänä joulukuuta 2000 antamissaan päätelmissä energiatehokkuutta koskevan komission toimintasuunnitelman ja yksilöi sähkön ja lämmön yhteistuotannon edistämisen yhdeksi lyhyen aikavälin painopistealueista. Euroopan parlamentti antoi energiatehokkuutta koskevasta toimintasuunnitelmasta 14 päivänä maaliskuuta 2001 päätöslauselman ⁽³⁾, jossa se pyysi komissiota tekemään ehdotuksia sähkön ja lämmön yhteistuotannon edistämistä koskevista yhteisistä säännöistä, kun tämä on ympäristön kannalta järkevää.
- (9) Ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi 24 päivänä syyskuuta 1996 annetussa neuvoston direktiivissä 96/61/EY ⁽⁴⁾, tiettyjen suurista polttolaitoksista ilmaan joutuvien epäpuhtauspäästöjen rajoittamisesta 23 päivänä lokakuuta 2001 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2001/80/EY ⁽⁵⁾ sekä jätteenpoltosta 4 päivänä joulukuuta 2000 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2000/76/EY ⁽⁶⁾ korostetaan, että on arvioitava mahdollisuudet sähkön ja lämmön yhteistuotantoon uusissa laitoksissa.
- (10) Rakennusten energiatehokkuudesta 16 päivänä joulukuuta 2002 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2002/91/EY ⁽⁷⁾ jäsenvaltiot veloitetaan siihen, että hyötöpinta-alaltaan yli 1 000 m²:n kokoisissa uusissa rakennuksissa otetaan ennen rakennustöiden alkamista huomioon sähkön ja lämmön yhteistuotannon kaltaisten vaihtoehtoisten menetelmien tekninen, ekologinen ja taloudellinen toteutettavuus.
- (11) Tehokas yhteistuotanto määritellään tässä direktiivissä sen energiansäästön perusteella, joka saavutetaan käyttämällä sähkön ja lämmön yhteistuotantoa niiden erillisen tuotannon sijasta. Tehokas yhteistuotanto edellyttää, että energiansäästö on yli 10 prosenttia. Energiansäästön maksimoimiseksi ja energiansäästöjen menetyksen välttämiseksi yhteistuotantoyksiköiden toimintaolosuhteisiin on kiinnitettävä erittäin suurta huomiota.
- (12) Primäärienergian säästöjen arvioinnin yhteydessä on tärkeää ottaa huomioon niiden jäsenvaltioiden tilanne, joissa suurin osa sähkönkulutuksesta katetaan tuonnilla.
- (13) Avoimuuden kannalta on tärkeää, että sähkön ja lämmön yhteistuotannosta annetaan yhdenmukainen perusmääritelmä. Jos yhteistuotantolaitokset on varustettu erilliseen sähkön tai lämmön tuotantoon, kyseistä tuotantoa ei pitäisi pitää yhteistuotantona alkuperätakuun myöntämiseksi ja tilastotarkoituksiin.
- (14) Sen varmistamiseksi, että yhteistuotannolle tämän direktiivin mukaisesti annettava tuki perustuu hyötylämmön kysyntään ja primäärienergian säästöihin, on laadittava perusteita perusmääritelmän mukaisen yhteistuotannon energiatehokkuuden määrittämiseksi ja arvioimiseksi.
- (15) Tämän direktiivin yleistavoitteena olisi oltava yhteistuotannosta saatavan sähkön yhdenmukaistetun laskentamenetelmän ja sen soveltamiseen tarvittavien suuntaviivojen vahvistaminen ottaen huomioon Euroopan standardointijärjestöissä parhaillaan kehiteltävien menetelmien kaltaiset menetelmät. Tämän menetelmän olisi oltava joustava, jotta tekninen kehitys voidaan ottaa huomioon. Liitteissä II ja III esitettyjen laskentatapojen soveltaminen mikroyhteistuotantoyksiköihin voisi suhteellisuusperiaatteen mukaisesti perustua pätevän ja riippumattoman elimen varmentaman tyyppitestaussuorituksen tuloksiin.
- (16) Tässä direktiivissä käytetyt yhteistuotannon ja tehokkaan yhteistuotannon määritelmät eivät rajoita erilaisten määritelmien käyttöä kansallisessa lainsäädännössä tähän direktiiviin liittymättömissä yhteyksissä. On aiheellista käyttää lisäksi direktiivissä 2003/54/EY sekä sähköntuotannon edistämisestä uusiutuviista energialähteistä tuotetun sähkön sisämarkkinoilla 27 päivänä syyskuuta 2001 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2001/77/EY ⁽⁸⁾ vahvistettuja asiaa koskevia määritelmiä.
- (17) Hyötylämpötuotoksen mittaus yhteistuotantolaitoksen tuotantopisteessä korostaa tarvetta varmistaa, että yhteistuotannolla tuotetusta hyötylämmöstä saatavia etuja ei hukata suurina lämpöhäviöinä jakeluverkoissa.
- (18) Rakennusaste on tekninen ominaisuus, joka on määriteltävä, jotta yhteistuotannosta saatavan sähkön määrä voitaisiin laskea.
- (19) Tässä direktiivissä yhteistuotantoyksikön määritelmään voi kuulua myös laitteita, joissa voidaan tuottaa vain sähköenergiaa tai vain lämpöenergiaa, kuten lisäpoltto- ja jälkipolttoyksiköitä. Tällaisten laitteiden tuotosta ei pitäisi pitää yhteistuotantona alkuperätakuun myöntämiseksi ja tilastotarkoituksiin.

⁽¹⁾ EYVL C 4, 8.1.1998, s. 1.⁽²⁾ EYVL C 167, 1.6.1998, s. 308.⁽³⁾ EYVL C 343, 5.12.2001, s. 190.⁽⁴⁾ EYVL C 257, 10.10.1996, s. 26.⁽⁵⁾ EYVL L 309, 27.11.2001, s. 1.⁽⁶⁾ EYVL L 332, 28.12.2000, s. 91.⁽⁷⁾ EYVL L 1, 4.1.2003, s. 65.⁽⁸⁾ EYVL L 283, 27.10.2001, s. 33.

- (20) Pienimuotoisen yhteistuotannon määritelmä käsittää muun muassa yhteistuotannon mikroyksiköt ja hajautetut yksiköt, kuten erillisiä alueita tai rajoitettua kiinteistökohtaista, kaupallista tai teollista kysyntää varten energiaa tuottavat yhteistuotantoyksiköt.
- (21) Jotta kuluttaja voisi valita avoimemmin perustein yhteistuotannosta saatavan sähkön ja muilla tekniikoilla tuotettavan sähkön välillä, on tarpeen varmistaa yhdenmukaistettujen viitearvojen perusteella, että tehokkaan yhteistuotannon alkuperä voidaan taata. Alkuperätakuuta koskevat järjestelmät eivät sinänsä merkitse oikeutta päästä osalliseksi kansallisista tukijärjestelmistä.
- (22) On tärkeää, että alkuperätakuilla voidaan kattaa kaikki tehokkaalla yhteistuotannolla tuotetut sähköenergian muodot. On tärkeää erottaa selvästi toisistaan alkuperätakuut ja vaihdettavat todistukset.
- (23) Sen varmistamiseksi, että yhteistuotannon markkinaosuus kasvaa keskipitkällä aikavälillä, on tarkoituksenmukaista edellyttää, että kaikki jäsenvaltiot vahvistavat ja julkaisevat kertomuksen, jossa analysoidaan kansalliset mahdollisuudet tehokkaaseen yhteistuotantoon ja erikseen sitä häiritsevät esteet sekä toteutetut toimenpiteet, joilla varmistetaan takuujärjestelmän luotettavuus.
- (24) Julkisen tuen olisi oltava sopusoinnussa ympäristönsuojelun valtiontukea koskevien yhteisön suuntaviivojen⁽¹⁾ kanssa, myös tukien päällekkäisyyden kieltämisen osalta. Nämä suuntaviivat sallivat tällä hetkellä tietyn tyyppisen julkisen tuen, jos voidaan osoittaa, että tukitoimenpiteet edistävät ympäristönsuojelua, koska energian muuntamisen hyötysuhde on poikkeuksellisen korkea, koska ne mahdollistavat energiankulutuksen vähentämisen tai koska tuotantoprosessi on vähemmän vahingollinen ympäristölle. Tällainen tuki on joissain tapauksissa välttämätöntä, jotta yhteistuotannon mahdollisuuksia voitaisiin hyödyntää pidemmälle ja erityisesti ottaa huomioon tarve sisällyttää ulkoiset kustannukset hintoihin.
- (25) Yhteistuotantoa edistävissä julkisissa tukijärjestelmissä olisi keskityttävä pääasiassa tukemaan taloudellisesti perusteltavissa olevaan lämmitys- ja jäähdytystarpeeseen perustuvaa yhteistuotantoa.
- (26) Jäsenvaltiot tukevat yhteistuotantoa kansallisesti erilaisin tukijärjestelmin, kuten investointituilla, verohelpotuksilla tai veronalennuksilla, vihreillä todistuksilla sekä suoran hintatuen järjestelmillä. Yksi tärkeä keino tämän direktiivin tavoitteen saavuttamiseksi on taata kyseisten järjestelmien moitteeton toiminta siihen asti, kunnes yhdenmukaistetut yhteisön puitteet on otettu käyttöön, jotta investoijien luottamus säilyisi. Komissio aikoo seurata tilannetta ja raportoida kokemuksista, joita kansallisten tukijärjestelmien soveltamisesta saadaan.
- (27) Tehokkaasta yhteistuotannosta saatavan sähkön siirtoon ja jakeluun olisi sovellettava direktiivin 2001/77/EY 7 artiklan 1, 2 ja 5 kohdan sekä direktiivin 2003/54/EY asiaa koskevia säännöksiä. Kunnes yhteistuotantoa hyödyntävä tuottaja on kansallisen lainsäädännön nojalla direktiivin 2003/54/EY 21 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vaatimukset täyttävä asiakas, yhteistuotantoa hyödyntävien tuottajien joskus tarvitseman lisäenergian ostoon liittyvät tariffit olisi asetettava puolueettomin, avoimin ja syrjimättömin perustein. Erityisesti pienimuotoisten yhteistuotantoyksiköiden ja mikroyhteistuotantoyksiköiden osalta voidaan helpottaa pääsyä tehokkaissa yhteistuotantoyksiköissä tuotetun sähkön verkkojärjestelmään, edellyttäen, että siitä ilmoitetaan komissiolle.
- (28) Enintään 400 kW:n yhteistuotantoyksiköt, jotka ovat uusien nestemäisiä tai kaasumaisia polttoaineita käyttävien kuumavesikattiloiden hyötysuhdevaatimuksista 21 päivänä toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/42/ETY⁽²⁾ määritelmien mukaisia, tuskin yleensä vastaavat kyseisen direktiivin mukaisia hyötysuhteen vähimmäisvaatimuksia, ja ne olisi sen vuoksi jätettävä mainitun direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle.
- (29) On syytä ottaa huomioon yhteistuotantosektorin erityis rakenne monine pienine ja keskisuurine tuottajineen, etenkin arvioitaessa yhteistuotantokapasiteetin rakentamislupiin liittyviä hallintomenettelyjä.
- (30) Tämän direktiivin tarkoituksena on luoda puitteet yhteistuotannon edistämiseksi, joten on tärkeää painottaa, että uuteen yhteistuotantokapasiteettiin tehtäville investoinneille tarvitaan vakaa taloudellinen ja hallinnollinen ympäristö. Jäsenvaltioita olisi kannustettava ottamaan tämä huomioon suunnitteleamalla vähintään neljän vuoden kestoisia tukijärjestelmiä ja välttämällä toistuvia muutoksia hallintomenettelyissä ja niin edelleen. Lisäksi jäsenvaltioita olisi kannustettava varmistamaan, että julkisissa tukijärjestelmissä otetaan huomioon periaate, jonka mukaan tuen käytöstä on asteittain luovuttava.
- (31) Yhteistuotannon yleinen tehokkuus ja kestävyys riipuvat useista tekijöistä, kuten käytetystä teknologiasta, polttoainetyypistä, kuormituskäyrästä, yksikön koosta ja myös lämmön ominaisuuksista. Käytännön syistä ja sen perusteella, että lämpötuotoksen käyttö erilaisiin tarkoituksiin edellyttää erilaisia lämpötilatasoja ja että nämä ja muut erot vaikuttavat yhteistuotannon hyötysuhteisiin, yhteistuotanto voitaisiin jakaa eri luokkiin, kuten 'yhteistuotanto teollisuustarkoituksiin', 'yhteistuotanto lämmitystarkoituksiin' ja 'yhteistuotanto maataloustarkoituksiin'.

⁽²⁾ EYVL L 167, 22.6.1992, s. 17. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 93/68/ETY (EYVL L 220, 30.8.1993, s. 1).

⁽¹⁾ EYVL C 37, 3.2.2001, s. 3.

- (32) Perustamissopimuksen 5 artiklassa esitettyjen toissijaisuusperiaatteen ja suhteellisuusperiaatteen mukaisesti yleiset periaatteet, jotka muodostavat puitteet sähkön ja lämmön yhteistuotannon edistämiseksi energian sisämarkkinoilla, olisi laadittava yhteisön tasolla, mutta niiden yksityiskohtainen täytäntöönpano olisi jätettävä jäsenvaltioille, jotta kukin jäsenvaltio voisi valita sille parhaiten sopivan järjestelmän. Tässä direktiivissä säädetään ainoastaan niistä vähimmäisvaatimuksista, jotka ovat tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.
- (33) Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽¹⁾ mukaisesti,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Tarkoitus

Tämän direktiivin tarkoituksena on lisätä energiatehokkuutta ja parantaa toimitusvarmuutta luomalla puitteet sähkön ja lämmön tehokkaan yhteistuotannon edistämiseksi ja kehittämiseksi sisämarkkinoilla hyötylämmön tarpeen ja primäärienergian säästöjen perusteella ottaen huomioon kansalliset erityisolosuhteet ja etenkin taloudelliset ja ilmasto-olosuhteet.

2 artikla

Soveltamisala

Tätä direktiiviä sovelletaan 3 artiklassa määriteltyyn sähkön ja lämmön yhteistuotantoon ja liitteessä I lueteltuihin yhteistuotantoteknologioihin.

3 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- 'yhteistuotannolla' lämpöenergian ja sähkö- ja/tai mekaanisen energian tuottamista samanaikaisesti samassa prosessissa;
- 'hyötylämmöllä' yhteistuotantoprosessissa tuotettua lämpöä, joka täyttää taloudellisesti perusteltavissa olevan lämmitys- tai jäähdytystarpeen;
- 'taloudellisesti perusteltavissa olevalla tarpeella' tarvetta, joka ei ylitä lämmitys- tai jäähdytystarvetta ja joka muutoin tyydyttäisiin markkinaehtoisesti muilla energiantuotantotavoilla kuin yhteistuotannolla;
- 'yhteistuotannosta saatavalla sähköllä' hyötylämmön tuotantoon liittyvässä prosessissa tuotettua ja liitteessä II säädettyin menetelmin laskettua sähköä;

- 'varasähköllä' sähköä, jota toimitetaan sähköverkon kautta silloin, kun sähkön ja lämmön yhteistuotantoprosessi keskeytyy, myös huoltojen aikana, tai on epäkunnossa;
- 'lisäsähköllä' sähköä, jota toimitetaan sähköverkon kautta tapauksissa, joissa sähkön tarve on suurempi kuin yhteistuotantoprosessin sähkötuotos;
- 'kokonaishyötysuhteella' sähkö- ja mekaanisen energian tuotannon ja hyötylämpötuotoksen vuosittaista summaa jaettuna polttoainepanoksella, joka käytetään yhteistuotantoprosessissa tuotettavaan lämpöön ja sähkö- ja mekaanisen energian kokonaistuotantoon;
- 'hyötysuhteella' polttoaineiden alempien lämpöarvojen perusteella laskettua keskihyötysuhdetta;
- 'tehokkaalla yhteistuotannolla' liitteessä III asetetut perusteet täyttävää yhteistuotantoa;
- 'erillisen tuotannon hyötysuhteen viitearvolla' niiden toisistaan erillisten lämmön- ja sähköntuotantojen hyötysuhdetta, jotka on määrä korvata yhteistuotantoprosessilla,
- 'rakennusasteella' yhteistuotannosta saadun sähkön ja hyötylämmön välistä suhdetta laitoksen toimiessa ainoastaan yhteistuotantolaitoksena tietyn yksikön operatiivisten tietojen perusteella,
- 'yhteistuotantoyksiköllä' yksikköä, joka voi toimia yhteistuotannossa;
- 'mikroyhteistuotantoyksiköllä' yhteistuotantoyksikköä, jonka enimmäiskapasiteetti on alle 50 kW_e;
- 'pienimuotoisella yhteistuotannolla' kapasiteetiltaan alle 1 MW_e:n yhteistuotantolaitosten tuotantoa;
- 'sähkön ja lämmön yhteistuotannolla' yhteistuotannolla saadun sähkö- ja mekaanisen energian ja hyötylämmön summaa.

Lisäksi sovelletaan direktiivien 2003/54/EY ja 2001/77/EY asiaa koskevia määritelmiä.

4 artikla

Yhteistuotannon hyötysuhdeperusteet

1. Yhteistuotannon hyötysuhteen määrittämiseksi liitteen III mukaisesti komissio vahvistaa 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen viimeistään 21 päivänä helmikuuta 2006 lämmön ja sähkön erillisen tuotannon yhdenmukaistetut hyötysuhteen viitearvot. Yhdenmukaistetut hyötysuhteen viitearvot sisältävät asiaankuuluvien tekijöiden, kuten rakentamisvuoden ja polttoainetyyppien, mukaan eriytettyjen viitearvojen matriisin, ja niiden on perustuttava hyvin dokumentoituun analyysiin, jossa otetaan huomioon muun muassa todellisissa olosuhteissa operatiivisessa käytössä saadut tiedot, rajat ylittävä sähkön kauppa, polttoaineseos ja ilmasto-olosuhteet sekä liitteen III periaatteiden mukaisesti sovellettavat yhteistuotantoteknologiat.

(¹) EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

2. Komissio tarkistaa 1 kohdassa tarkoitettuja lämmön ja sähkön erillisen tuotannon yhdenmukaistettuja hyötysuhteen viitearvoja ensimmäisen kerran 21 päivänä helmikuuta 2011 ja sen jälkeen joka neljäs vuosi 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen teknologisen kehityksen ja energialähteiden jakautumisessa tapahtuneiden muutosten huomioonottamiseksi.

3. Jäsenvaltioiden, jotka panevat tämän direktiivin täytäntöön ennen kuin komissio on vahvistanut 1 kohdassa tarkoitettua lämmön ja sähkön erillisen tuotannon yhdenmukaistetut hyötysuhteen viitearvot, olisi vahvistettava 1 kohdassa tarkoitettuun määräaikaan mennessä lämmön ja sähkön erillisen tuotannon kansalliset hyötysuhteen viitearvonsa yhteistuotannolla saatavien primäärienergian säästöjen laskemiseksi liitteessä III esitetyt menetelmiä noudattaen.

5 artikla

Tehokkaasta yhteistuotannosta saatavan sähkön alkuperätakuu

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen yhdenmukaistettujen viitearvojen perusteella viimeistään kuuden kuukauden kuluttua näiden arvojen hyväksymisestä, että tehokkaalla yhteistuotannolla tuotettavan sähkön alkuperä voidaan taata kunkin jäsenvaltion vahvistamien puolueettomien, avoimien ja syrjimättömien perusteiden mukaisesti. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sähkön alkuperätakuu antaa tuottajille mahdollisuuden osoittaa, että heidän myymänsä sähkö on tuotettu tehokkaalla yhteistuotannolla, ja että takuu annetaan tätä varten asianomaisen tuottajan pyynnöstä.

2. Jäsenvaltiot voivat nimetä yhden tai useamman toimivaltaisen tuotannosta ja jakelusta riippumattoman elimen valvomaan 1 kohdassa tarkoitettua alkuperätakuun myöntämistä.

3. Jäsenvaltioiden tai toimivaltaisten elinten on otettava käyttöön tarvittavat järjestelmät, joilla varmistetaan alkuperätakuiden tarkkuus ja luotettavuus, sekä esitettävä 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua selvityksessä takuujärjestelmän luotettavuuden varmistamiseksi toteutetut toimenpiteet.

4. Alkuperätakuita koskevat järjestelmät eivät sinänsä merkitse oikeutta päästä osalliseksi kansallisista tukijärjestelmistä.

5. Alkuperätakuun on

- sisällettävä sen polttoainelähteen alempi lämpöarvo, josta sähkö on tuotettu; siinä on myös ilmoitettava sähkön kanssa tuotetun lämmön käyttötarkoitus sekä tuotantoajan kohdat ja -paikat,
- sisällettävä maininta liitteen II mukaisen tehokkaasta yhteistuotannosta saatavan sähkön määrästä, jonka takuu kattaa,
- ilmoitettava primäärienergian säästöt, jotka on laskettu liitteen III mukaisesti 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen, komission vahvistamien yhdenmukaistettujen hyötysuhteen viitearvojen perusteella.

Jäsenvaltiot saavat sisällyttää alkuperätakuuseen myös muita tietoja.

6. Jäsenvaltioiden olisi vastavuoroisesti tunnustettava tällaiset 1 kohdan mukaisesti myönnettyt alkuperätakuut yksinomaisena osoituksena 5 kohdassa tarkoitetuista seikoista. Sille, että kieltäydytään tunnustamasta alkuperätakuuta tällaiseksi osoitukseksi, erityisesti petosten estämistä koskevista syistä, on oltava puolueettomat, avoimet ja syrjimättömät perusteet.

Jos alkuperätakuun tunnustamisesta kieltäydytään, komissio voi velvoittaa kieltäytyvän osapuolen tunnustamaan alkuperätakuun ottaen huomioon erityisesti puolueettomat, avoimet ja syrjimättömät perusteet, joihin tunnustaminen perustuu.

6 artikla

Kansalliset mahdollisuudet tehokkaaseen yhteistuotantoon

1. Jäsenvaltioiden on laadittava analyysi kansallisista mahdollisuuksista tehokkaan yhteistuotannon soveltamiseen, tehokas mikroyhteistuotanto mukaan luettuna.

2. Analyysin on:

- perustuttava hyvin dokumentoituun tieteelliseen tietoon, ja siinä on noudatettava liitteessä IV vahvistettuja perusteita,
- siinä on tunnistettava kaikki mahdollisuudet tehokkaan yhteistuotantoon soveltuvaan hyötylämmitykseen ja -jäähdytykseen ja määritettävä yhteistuotannossa käytettävien polttoaineiden ja muiden energialähteiden saatavuus,
- sisällettävä erillinen analyysi esteistä, jotka voivat estää hyödyntämästä kansallisia mahdollisuuksia tehokkaaseen yhteistuotantoon. Tässä analyysissä on erityisesti käsiteltävä polttoaineiden hintoihin, kustannuksiin ja saantiin liittyviä esteitä, verkkojärjestelmäkysymyksiin liittyviä esteitä, hallinnollisiin menettelyihin liittyviä esteitä sekä siihen liittyviä esteitä, ettei ulkoisia kustannuksia oteta huomioon energian hinnoissa.

3. Jäsenvaltioiden on ensimmäisen kerran viimeistään 21 päivänä helmikuuta 2007 ja sen jälkeen joka neljäs vuosi komission pyynnöstä, joka on esitettävä vähintään kuusi kuukautta ennen määräaikaan, arvioitava, miten tehokkaan yhteistuotannon osuuden lisäämisessä on edistytty.

7 artikla

Tukijärjestelmät

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yhteistuotannon tuki — nykyisissä ja tulevaisuudessa yksiköissä — perustuu hyötylämmön tarpeeseen ja primäärienergian säästöihin, ottaen huomioon mahdollisuudet vähentää energian kysyntää myös muilla taloudellisesti toteutuskelpoisilla tai ympäristöystävällisillä toimenpiteillä, kuten muilla energiatehokkuustoimenpiteillä.

2. Komissio arvioi jäsenvaltioissa käytettyjen sellaisten järjestelmien soveltamista, joiden mukaan yhteistuotantoa hyödyntävä tuottaja saa julkisten viranomaisten sääntelemän järjestelmän perusteella joko suoraa tai välillistä tukea ja joilla voisi olla kauppaa rajoittava vaikutus, sanotun kuitenkin rajoittamatta perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamista.

Komissio tutkii, edistävätkö tällaiset järjestelmät perustamispimuksen 6 artiklassa ja 174 artiklan 1 kohdassa määrättyjen tavoitteiden saavuttamista.

3. Komissio esittää 11 artiklassa tarkoitettussa kertomuksessa hyvin dokumentoidun analyysin kokemuksista, joita on saatu tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen erilaisten tukijärjestelmien soveltamisesta ja rinnakkaisuudesta. Kertomuksessa arvioidaan tukijärjestelmien tuloksia, kustannustehokkuus mukaan lukien, tehokkaan yhteistuotannon edistämiseksi 6 artiklassa tarkoitettujen kansallisten mahdollisuuksien mukaisesti. Lisäksi kertomuksessa arvioidaan, missä määrin tukijärjestelmät ovat edistäneet vakaiden olosuhteiden luomista yhteistuotantoon tehtäville investoinneille.

8 artikla

Sähköverkköjärjestelmiin ja tariffeihin liittyvät kysymykset

1. Tehokkaasta yhteistuotannosta saatavan sähkön siirron ja jakelun varmistamiseksi sovelletaan direktiivin 2001/77/EY 7 artiklan 1, 2 ja 5 kohdan säännöksiä ja direktiivin 2003/54/EY asiaankuuluvia säännöksiä.

2. Kunnes yhteistuotantoa hyödyntävä tuottaja on kansallisen lainsäädännön nojalla direktiivin 2003/54/EY 21 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vaatimukset täyttävä asiakas, jäsenvaltioiden olisi toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että vara- tai lisäsähkön tuottamista varten ostettavan sähkön tariffit asetetaan julkaistujen tariffien ja ehtojen perusteella.

3. Edellyttäen, että asiasta ilmoitetaan komissiolle, jäsenvaltiot voivat erityisesti helpottaa tehokkaalla yhteistuotannolla pienimuotoisissa yhteistuotantoyksiköissä ja mikroyhteistuotantoyksiköissä tuotetun sähkön verkkojärjestelmään pääsyä.

9 artikla

Hallinnolliset menettelyt

1. Jäsenvaltioiden tai niiden nimeämien toimivaltaisten elinten on arvioitava tehokkaita yhteistuotantoyksiköitä koskeviin lupamenettelyihin tai muihin direktiivin 2003/54/EY 6 artiklassa säädettyihin menettelyihin sovellettavaa voimassa olevaa lainsäädäntöä.

Arvioinnin tarkoituksena on:

- kannustaa suunnittelemaan yhteistuotantoyksiköitä siten, että täytetään taloudellisesti perusteltavissa oleva hyötylämpötuotoksen tarve ja vältetään hyötylämpöön nähden ylimääräisen lämmön tuottamista;
- vähentää sääntelyllisiä ja muita esteitä, jotka haittaavat yhteistuotannon lisäämistä;
- yksinkertaistaa ja nopeuttaa menettelyjä asianmukaisella hallintotasolla; ja
- varmistaa, että säännöt ovat puolueettomia, avoimia ja syrjimättömiä ja että yhteistuotantoon liittyvien eri tekniikojen erityispiirteet otetaan täysin huomioon.

2. Jäsenvaltioiden on, siltä osin kuin tämä on kansallisen lainsäädännön kannalta aiheellista, annettava kuvaus saavutetusta vaiheesta erityisesti seuraavien seikkojen osalta:

- viranomaisten toiminnan yhteensovittaminen lupahakemusten määräaikojen, vastaanottamisen ja käsittelyn osalta;
- mahdollisten suuntaviivojen laatiminen 1 kohdassa tarkoitetuille toimille ja mahdollisuus ottaa käyttöön nopeutettu suunnittelumenettely yhteistuotantoa hyödyntäville tuottajille; ja
- viranomaisten nimeäminen toimimaan välittäjinä lupia myöntävien viranomaisten ja luvanhakijoiden välisissä riidoissa.

10 artikla

Jäsenvaltioiden kertomukset

1. Jäsenvaltioiden on viimeistään 21 päivänä helmikuuta 2006 julkaistava kertomus, jossa esitetään 5 artiklan 3 kohdan, 6 artiklan 1 kohdan sekä 9 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti tehtyjen analyysien ja arviointien tulokset.

2. Jäsenvaltioiden on viimeistään 21 päivänä helmikuuta 2007 ja sen jälkeen joka neljäs vuosi komission pyynnöstä, joka on esitettävä vähintään kuusi kuukautta ennen määräaikaa, julkaistava kertomus, jossa esitetään 6 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen arviointien tulokset.

3. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle ensimmäisen kerran ennen joulukuun 2004 loppua vuoden 2003 tietojen osalta ja sen jälkeen vuosittain tilastot kansallisesta sähkön ja lämmön yhteistuotannosta liitteessä II esitettyjen menetelmien mukaisesti.

Niiden on myös toimitettava vuosittain tilastot yhteistuotantokapasiteetista ja yhteistuotantoon käytettävistä polttoaineista. Jäsenvaltiot voivat myös toimittaa tilastotiedot yhteistuotantoa soveltamalla saaduista primäärienergian säästöistä liitteessä III esitettyjen menetelmien mukaisesti.

11 artikla

Komission kertomukset

1. Komissio arvioi 10 artiklan nojalla saamiensa kertomusten perusteella tämän direktiivin soveltamista ja antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 21 päivänä helmikuuta 2008 ja sen jälkeen joka neljäs vuosi kertomuksen tämän direktiivin täytäntöönpanosta.

Kertomuksessa on tarkasteltava erityisesti seuraavia seikkoja:

- edistyminen hyödynnettäessä 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja kansallisia mahdollisuuksia tehokkaaseen yhteistuotantoon;
- arvio siitä, missä määrin säännöt ja menettelyt, joiden mukaisesti määritellään puitteet yhteistuotannolle energian sisämarkkinoilla, on asetettu puolueettomien, avoimien ja syrjimättömien perusteiden mukaisesti ottaen asianmukaisesti huomioon yhteistuotannon hyödyt;

- c) yhteistuotannon erilaisten tukijärjestelmien soveltamisesta ja rinnakkaisuudesta saadut kokemukset;
- d) erillisen tuotannon hyötysuhteen viitearvojen uudelleenarviointi senhetkisten tekniikoiden perusteella.

Tarvittaessa komissio antaa kertomuksen mukana lisäehdotuksia Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

2. Arvioidessaan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua edistymistä komissio tarkastelee, missä suhteessa 6 artiklassa tarkoitettuja tehokkaan yhteistuotannon kansallisia mahdollisuuksia on hyödynnetty tai aiotaan hyödyntää ottaen huomioon jäsenvaltion toimenpiteet, olosuhteet, ilmasto-olosuhteet mukaan lukien, sekä sisäisten energiainmarkkinoiden vaikutukset ja muiden yhteisön aloitteiden kuten kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta 13 päivänä lokakuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY⁽¹⁾ vaikutukset.

Tarvittaessa komissio tekee Euroopan parlamentille ja neuvostolle lisää ehdotuksia, erityisesti mahdollisen toimintaohjelman perustamisesta tehokkaan yhteistuotannon kehittämiseksi yhteisössä.

3. Arvioitaessa sitä, missä määrin 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua laskentamenetelmien yhdenmukaistamista voidaan lisätä, komissio arvioi 12 artiklassa ja liitteissä II ja III tarkoitettujen laskelmien samanaikaisen soveltamisen vaikutusta energian sisämarkkinoihin ottaen huomioon myös kansallisista tukimekanismeista saadut kokemukset.

Tarvittaessa komissio esittää Euroopan parlamentille ja neuvostolle lisää ehdotuksia laskentamenetelmien mahdollisesta enemmästä yhdenmukaistamisesta.

12 artikla

Vaihtoehtoiset laskutavat

1. Vuoden 2010 loppuun saakka ja komission etukäteishyväksynnän saatuaan jäsenvaltiot voivat käyttää muutakin kuin liitteessä II olevassa b kohdassa säädettyä menetelmää vähentääkseen ilmoitetuista luvuista mahdollisen muuten kuin yhteistuotantoprosessissa tuotetun sähkön. Yhteistuotannosta saatavan sähkön määrä 5 artiklan 1 kohdan ja 10 artiklan 3 kohdan mukaisesti määritetään kuitenkin liitteen II mukaisesti.

2. Jäsenvaltiot voivat laskea sähkö- ja mekaanisen energian ja lämmön tuotannosta saatavat primäärienergian säästöt liitteessä III olevan c kohdan mukaisesti käyttämättä liitteen II määräyksiä samaan prosessiin kuuluvan muun kuin yhteistuotetun lämmön ja sähkön sulkemiseksi kyseisen prosessin ulkopuolelle. Kyseistä tuotantoa voidaan pitää tehokkaana yhteistuotantona edellyttäen, että se täyttää liitteessä III olevassa a kohdassa esitetyt hyötysuhdeperusteet ja että sähkökapasiteettiaan yli 25 MW:n yhteistuotantolaitosten kokonaishyötysuhde

on yli 70 %. Kyseisestä yhteistuotannosta saadun sähkön määrän erittely alkuperätakuun saamiseksi ja tilastotarkoituksiin on kuitenkin määritettävä liitteen II mukaisesti.

3. Jäsenvaltiot voivat vuoden 2010 loppuun saakka vaihtoehtoisia menetelmiä käyttäen määritellä yhteistuotannon tehokkaaksi yhteistuotannoksi tarkistamatta, täyttääkö yhteistuotanto liitteessä III olevassa a kohdassa esitetyt perusteet, mikäli kansallisella tasolla osoitetaan, että tällaisella vaihtoehtoisella laskentamenetelmällä määritetty yhteistuotanto täyttää keskimäärin liitteessä III olevassa a kohdassa esitetyt perusteet. Mikäli tällaiselle tuotannolle annetaan alkuperätakuu, takuussa ilmoitettu yhteistuotannon hyötysuhde ei saa ylittää liitteessä III olevassa a kohdassa esitettyjen perusteiden mukaista kynnysarvoa, jollei liitteen III mukaisesti suoritettavissa laskelmissa muuta osoiteta. Kyseisestä yhteistuotannosta saadun sähkön määrän erittely alkuperätakuun saamiseksi ja tilastotarkoituksiin on kuitenkin määritettävä liitteen II mukaisesti.

13 artikla

Uudelleentarkastelu

1. Liitteessä II olevassa a kohdassa tarkoitettuja yhteistuotannosta saatavan sähkön laskemiseen käytettäviä kynnysarvoja on mukautettava tekniikan kehitykseen 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

2. Liitteessä III olevassa a kohdassa tarkoitettuja yhteistuotannon hyötysuhteen ja primäärienergian säästöjen laskemiseen käytettäviä kynnysarvoja on mukautettava tekniikan kehitykseen 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

3. Liitteessä II olevassa d kohdassa tarkoitettujen rakennusasteen määrittämishojeita on mukautettava tekniikan kehitykseen 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

14 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

15 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 21 päivänä helmikuuta 2006. Niiden on ilmoitettava tästä viipymättä komissiolle.

⁽¹⁾ EUVL L 275, 25.10.2003, s. 32.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään

16 artikla

Muutos direktiiviin 92/42/ETY

Lisätään direktiivin 92/42/ETY 3 artiklan 1 kohtaan seuraava luetelmakohta:

— yhteistuotantoyksiköt hyötylämmön tarpeeseen perustuvan sähkön ja lämmön yhteistuotannon edistämisestä sisämarkkinoilla 11 päivänä helmikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/8/EY (*) määritelmän mukaisesti,

(*) EUVL L 52, 21.2.2004, s. 50.”

17 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan sinä päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

18 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 11 päivänä helmikuuta 2004.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

P. COX

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

M. McDOWELL

LIITE I

Direktiivin soveltamisalaan kuuluvat yhteistuotantotekniikat

- a) Kaasukombiturbiini, johon liittyy lämmön talteenotto
 - b) Vastapainehöyryturbiini
 - c) Väliottolauhdutusturbiini
 - d) Kaasuturbiini, johon liittyy lämmön talteenotto
 - e) Polttomoottori
 - f) Mikroturbiinit
 - g) Stirling-moottorit
 - h) Polttokennot
 - i) Höyrykoneet
 - j) Orgaaniset Rankine-prosessit
 - k) Muuntyyppinen tekniikka tai tekniikoiden yhdistelmä, joka vastaa 3 artiklan a kohdassa vahvistettuja määritelmiä.
-

LIITE II

Yhteistuotannosta saatavan sähkön laskeminen

Yhteistuotannosta saatavan sähkön laskemiseen käytettävien arvojen määrittämisen perustana on yksikön odotettu tai tosiasiallinen toiminta tavanomaisissa käyttöolosuhteissa. Mikroyhteistuotantoyksiköiden osalta laskeminen voi perustua varmennettuihin arvoihin.

- a) Yhteistuotannosta saatava sähköntuotanto katsotaan yhtä suureksi kuin yksikön vuosittainen kokonaissähköntuotanto päägeneraattorien ulostulokohdasta mitattuna.
- i) Liitteessä I tarkoitetuissa tyyppien b, d, e, f, g ja h yhteistuotantoyksiköissä, joiden vuosittaiseksi kokonaishyötysuhteeksi jäsenvaltiot ovat asettaneet vähintään 75 %; ja
- ii) liitteessä I tarkoitetuissa tyyppien a ja c yhteistuotantoyksiköissä, joiden vuosittaiseksi kokonaishyötysuhteeksi jäsenvaltiot ovat asettaneet vähintään 80 %.
- b) Yhteistuotantoyksiköissä, joiden vuosittainen kokonaishyötysuhde on alle a kohdan i alakohdassa tarkoitettujen arvojen (liitteessä I tarkoitettujen tyyppien b, d, e, f, g ja h yhteistuotantoyksiköt) tai joiden vuosittainen kokonaishyötysuhde on alle a kohdan ii alakohdassa tarkoitettujen arvojen (liitteessä I tarkoitettujen tyyppien a ja c yhteistuotantoyksiköt), yhteistuotannon laskemiseen käytetään seuraavaa kaavaa:

$$E_{\text{CHP}} = H_{\text{CHP}} \cdot C$$

jossa:

E_{CHP} on yhteistuotannosta saatavan sähkön määrä,

C on rakennusaste,

H_{CHP} on yhteistuotannosta saatavan hyötylämmön määrä (tätä tarkoitusta varten kokonaislämmöntuotanto vähennettynä erillisissä kattiloissa tai höyrygeneraattorista ennen turbiinia otetulla tuorehöyryllä tuotetulla lämmöllä).

Yhteistuotannosta saatavaa sähköä koskevan laskelman on perustuttava tosiasialliseen rakennusasteeseen. Jos yhteistuotantoyksikön tosiasiallista rakennusastetta ei tiedetä, liitteessä I tarkoitettujen tyyppien a, b, c, d ja e yksiköihin voidaan soveltaa etenkin tilastollisiin tarkoituksiin seuraavia oletusarvoja edellyttäen, että näin määritetty yhteistuotannosta saatava sähkö on enintään yksikön kokonaissähköntuotanto:

Yksikön tyyppi	Rakennusasteen oletusarvo C
Kaasukombiturbiini, johon liittyy lämmön talteenotto	0,95
Vastapainehöyryturbiini	0,45
Väliottolauhdutusturbiini	0,45
Kaasuturbiini, johon liittyy lämmön talteenotto	0,55
Polttomoottori	0,75

Jos jäsenvaltiot ottavat käyttöön rakennusasteen oletusarvoja liitteessä I tarkoitettujen tyyppien f, g, h, i, j ja k yksiköille, tällaiset oletusarvot on julkaistava ja ilmoitettava komissiolle.

- c) Jos osa yhteistuotantoprosessiin käytettävän polttoainepanoksen energiasisällöstä otetaan talteen kemikaaleina ja käytetään uudelleen, tämä osa voidaan vähentää polttoainepanoksesta ennen kokonaishyötysuhteen laskemista a ja b kohdan mukaisesti.
- d) Jäsenvaltiot voivat määrittää rakennusasteen sähkön ja hyötylämmön väliseksi suhteeksi yhteistuotannon toimiessa alhaisella kapasiteetilla tietyn yksikön operatiivisten tietojen perusteella.
- e) Komissio määrittää 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen menettelyjen mukaisesti yksityiskohtaiset ohjeet liitteen II täytäntöönpanoa ja soveltamista varten, rakennusasteen määrittäminen mukaan luettuna.
- f) Jäsenvaltiot voivat käyttää a ja b kohdan mukaisissa laskelmissa muitakin kuin yhden vuoden mittaisia raportointikausia.

LIITE III

Menetelmät yhteistuotantoprosessin hyötysuhteen määrittämiseksi

Yhteistuotannon hyötysuhteen ja primäärienergian säästöjen laskemiseen käytettävien arvojen määrittämisen perustana on yksikön odotettu tai tosiasiallinen toiminta tavanomaisissa käyttöolosuhteissa.

a) *Tehokas yhteistuotanto*

Tässä direktiivissä tarkoitetun tehokkaan yhteistuotannon on täytettävä seuraavat perusteet:

- yhteistuotantoyksiköiden yhteistuotannolla saatavien b kohdan mukaisesti laskettujen primäärienergian säästöjen on oltava vähintään 10 % verrattuna sähkön ja lämmön erillisen tuotannon viitearvoihin,
- tehokkaaksi yhteistuotannoksi voidaan katsoa pienimuotoisten yhteistuotantoyksiköiden ja mikroyhteistuotantoyksiköiden tuotanto, jolla saadaan aikaan primäärienergian säästöjä.

b) *Primäärienergian säästöjen määrittäminen*

Liitteen II mukaisesti määritellyllä yhteistuotannolla saatavat primäärienergian säästöt määritetään seuraavan kaavan perusteella:

$$PES = \left(1 - \frac{1}{\frac{CHP H_{\eta}}{Ref H_{\eta}} + \frac{CHP E_{\eta}}{Ref E_{\eta}}} \right) \times 100 \%$$

jossa:

PES on primäärienergian säästö,

CHP H_η on yhteistuotannon lämpöhyötysuhde, jolla tarkoitetaan vuosittaista hyötylämmön tuotosta jaettuna yhteistuotannolla tuotetun hyötylämpötuotoksen ja sähkön yhteismäärään käytetyllä polttoainepanoksella.

Ref H_η on erillisen lämmöntuotannon hyötysuhteen viitearvo.

CHP E_η on yhteistuotannon sähköhyötysuhde, jolla tarkoitetaan vuosittaista yhteistuotannosta saatavaa sähköä jaettuna yhteistuotannolla tuotetun hyötylämpötuotoksen ja sähkön yhteismäärään käytetyllä polttoainepanoksella. Jos yhteistuotantoyksikkö tuottaa mekaanista energiaa, vuosittaiseen yhteistuotannosta saatavan sähkön määrään voidaan lisätä erä, joka tarkoittaa kyseisen mekaanisen energian määrää vastaavaa sähkön määrää. Tälle lisäerälle ei voida antaa 5 artiklan mukaista alkuperätakuuta.

Ref E_η on erillisen sähköntuotannon hyötysuhteen viitearvo.

c) *Energiansäästöjen laskeminen 12 artiklan 2 kohdan mukaista vaihtoehtoista laskutapaa käyttäen*

Jos prosessin primäärienergian säästöt lasketaan 12 artiklan 2 kohdan mukaisesti, primäärienergian säästöt on laskettava käyttäen tämän liitteen b kohdan kaavaa siten, että

"CHP H_η" korvataan "H_η":lla ja

"CHP E_η" korvataan "E_η":lla,

jolloin

H_η lla tarkoitetaan prosessin lämpöhyötysuhdetta, joka määritellään vuosittaisena lämpötuotoksena jaettuna lämpö- ja sähkötuotoksen yhteismäärään käytetyllä polttoainepanoksella.

E_η lla tarkoitetaan prosessin sähköhyötysuhdetta, joka määritellään vuosittaisena sähkötuotoksena jaettuna lämpö- ja sähkötuotoksen yhteismäärään käytetyllä polttoainepanoksella. Jos yhteistuotantoyksikkö tuottaa mekaanista energiaa, vuosittaiseen yhteistuotannosta saatavan sähkön määrään voidaan lisätä erä, joka tarkoittaa kyseisen mekaanisen energian määrää vastaavaa sähkön määrää. Tälle lisäerälle ei voida antaa 5 artiklan mukaista alkuperätakuuta.

d) *Jäsenvaltiot voivat käyttää tämän liitteen b ja c kohdan mukaisissa laskelmissa muitakin kuin yhden vuoden mittaisia raportointikausia.*

e) Mikroyhteistuotantoyksiköiden osalta primäärienergian säästöjen laskeminen voi perustua varmennettuihin tietoihin.

f) *Sähkön ja lämmön erillisen tuotannon hyötysuhteen viitearvot*

Edellä 4 artiklan 1 kohdassa ja tämän liitteen b kohdassa olevassa kaavassa tarkoitettujen sähkön ja lämmön erillisen tuotannon hyötysuhteen viitearvojen määrittelyyn käytettävissä periaatteissa on määriteltävä käyttöhyötysuhde siinä sähkön ja lämmön erillisessä tuotannossa, joka on määrä korvata yhteistuotannolla.

Hyötysuhteen viitearvot lasketaan seuraavia periaatteita noudattaen:

1. Direktiivin 3 artiklassa määriteltyjen yhteistuotantoyksiköiden osalta vertailu erillisen sähkötuotannon kanssa perustuu periaatteeseen, jonka mukaan vertailu tapahtuu polttoaineluokittain.
2. Yhteistuotantoyksiköitä verrataan käyttäen markkinoiden parasta saatavilla olevaa ja taloudellisesti perusteltavissa olevaa teknologiaa sähkön ja lämmön erillisen tuotannon osalta yhteistuotantoyksikön rakentamisvuonna.
3. Yli kymmenen vuotta vanhojen yhteistuotantoyksiköiden viitearvot vahvistetaan samalle tasolle kuin kymmenen vuotta vanhojen yksiköiden hyötysuhteen viitearvot.
4. Sähkön ja lämmön erillisen tuotannon hyötysuhteen viitearvojen on vastattava jäsenvaltioiden ilmastollisia eroja.

LIITE IV

Tehokkaan yhteistuotannon kansallisten mahdollisuuksien analyysiperusteet

- a) Direktiivin 6 artiklassa tarkoitettussa tehokkaan yhteistuotannon kansallisten mahdollisuuksien analyysissä on tarkasteltava:
- polttoainetyyppejä, joita todennäköisesti käytetään yhteistuotantomahdollisuuksien hyödyntämiseksi, mukaan lukien erityiset mahdollisuudet lisätä uusiutuvien energialähteiden käyttöä kansallisilla lämmön markkinoilla yhteistuotannon kautta,
 - liitteessä I lueteltuja yhteistuotantotekniikan tyyppisiä, joita todennäköisesti käytetään kansallisten mahdollisuuksien hyödyntämiseen,
 - sen lämmön, sähköenergian tai, mikäli mahdollista, mekaanisen energian erillisen tuotannon tyyppisiä, joka todennäköisesti korvataan tehokkaalla yhteistuotannolla.
 - olemassa olevan kapasiteetin uudenaikaistamismahdollisuuksia ja uuden kapasiteetin luomismahdollisuuksia.
- b) Analyysiin on kuuluttava sopivia järjestelyjä, joilla arvioidaan kustannustehokkuus — primäärienergian säästön kannalta — tehokkaan yhteistuotannon osuuden lisäämisessä kansallisessa energialähteiden käytössä. Kustannustehokkuusanalyysissä on myös otettava huomioon kansalliset sitoumukset, jotka on hyväksytty niiden ilmastonmuutos-sitoumusten yhteydessä, jotka yhteisö on hyväksynyt ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien puitesopimuksen Kioton pöytäkirjan mukaisesti.
- c) Kansallisten yhteistuotantomahdollisuuksien analyysissä on määriteltävä mahdollisuudet vuosiin 2010, 2015 ja 2020 mennessä ja tehtävä, silloin kun se on mahdollista, tarvittavat kustannusarviot kullekin aikavälille.
-